

»Otroka so mi hoteli ponemčiti«

Visoko v Košnici, skrita v majhni kotanji, stoji Bobničeva domačija. Trikrat poprašam po njej, predno najdem pot v strmi hrib. Gospodinja me pričaka že na pragu. Sstisnem ji roko in se raveselim njene prijetne zunanosti. Povem ji to, pa me zavrne: »Mogoče je tako na oko, v resnici, je pa drugače. Veliko hodim okrog zdravnikov — roke se mi sušijo! Trpljenje med vojno mi je le zapustilo posledice.«

Nekoč tako obljudena Bobničeva hiša danes največkrat sameva. Le po večerih, ko se vrneja domov sin in rejenec — prvi iz službe

v kmetijski zadrugi, drugi iz šole, je v topli veliki kuhinji spet tako, kot je bilo še pred vojno; pa vendar ne povsem. »Preveč trdih let je vmes, preveč težkih spominov,« pravi tovarišica Bobničeva. Ko jo poprosim, naj mi kaj več pove o tem, mi ostro pogleda v oči: »Ne govorim rada o trpljenju.« Toda potem vendarle začne:

»Moža — bila sva poročena samo dve leti — so mi Nemci ustrelili že leta 1942. Že pred vojno je bil komunist, pa so ga izdali. Deset dni nato so zaprli še mene, kasneje pa so me določili za internacijo. Sin je bil star takrat dve leti. Nikdar ne

bom pozabila najinega slovesa. V okoliški šoli v Celju so mi ga gestapovci strgali iz rok; prosila sem, jokala, zahtevala, da mi ga vrnejo, pa so mi zagrozili s smrtjo, če ne utihnem. Kljub temu nisem odnehala — toda bilo je zaman! Mene so odpeljali v Auschwitz, sina pa v taborišča na Nemškem...« Tu ji besede prekinjejo solze. Nekaj časa molčiva, nato pa se Bobničeva mama spet zbere.

»Dve leti se nisva videla, toda danes vem, da me je obdržala pri življenju samo zavest, da nekje še živi, da je sam, da me bo potreboval. V Auschwitzu sem prebolela dve vnetji reberne mrene in tifus, toda vse to ni bilo nič v primerjavi s tistim, kar smo doživljali vsak dan. Mraz, lakota, ponižanja, smrt! Leta 1944, so me na posredovanje mojih sorodnikov spustili domov, vrnila sem se bolna in duševno uničena in takrat sem morala doživeti največje razočaranje v življenju. Ko sem končno dosegla, da so mi vrnili sina, ki sem zanj prežejala toliko ur, toliko noči, v njem nisem več spoznala tistega ljubeznivega fantka, ki so mi ga strgali z rok. Bil je ušiv, zanemarjen, krastav, preklinjal je po nemško, pred vsako Hitlerjevo

sliko je govoril: »Moj tatil! Mislila sem, da mi bo počilo srce, ko sem mu morala silo dopovedovati tisto, kar je že nekoč vedel in znal, ko sem to podivjano bitje spet spreminjala v človeka...«

Vstane in si obriše oči. Iz sosednje sobe mi prinese sliko: »Vidite, takšen je zdaj. To je največ kar imam, to je moje življenje. Odtlej mi ni bilo treba nikdar več položiti roke nanj. Čudovitega sina imam.«

»Tako po vrnitvi iz Auschwitza sem postala sekretarka odbora Osvobodilne fronte in naša hiša, kamor so prišli izpod Smohorja že prvi partizani, je ostala še naprej njihovo zbirališče. Vidite, danes pa ljudje tako pozabljajo na vse tisto. In to celo taki, ki tega nikakor ne bi smeli! Zato me krivica, ki mi jo delajo, tembolj boli. Poglejte, kljub vsemu mi vojnih let ne priznajo dvojno, jaz pa vem, da bi to morali storiti!«

Sele, ko Bobničeve mame ne vidim več in ko mi je drevje že davno skrilo njihovo domačijo, se šele prav zavem njene bridkosti. Še celo zdaj ni njeno življenje brez razočaranj in udarcev; to pa je danes še tembolj hudo!

Iva Burnik

TABORNIKI SO PROSLAVILI KAJUHOV PRAZNIK

V nedeljo, 23. februarja so ferijalci iz Velenja priredili pohod v Bele vode, kjer je padel borec in pesnik Karel Destovnik-Kajuh. Pohoda po poteh Stirinajste divizije se je udeležilo 30 članov Počit-

niške zveze celjskega okraja. S skupino mladih ljudi sta bila tudi prvoborec Anton Leskovšek ter Marjan Klančnik, ki sta pripovedovala o borbah Stirinajste.

8. MAREC

NA ŠMARSKEM

V teh dneh se povsod v šmarski občini živahno pripravljajo na praznovanje 8. marca. Največje prireditve bodo v Rogaški Slatini, Podčetrtku, Kozjem, Pristavi in Šmarju pri Jelšah. Medtem se je sestal tudi občinski odbor za družbeno aktivnost žensk, ki je priporočal vsem delovnim kolektivom, da v soboto pred praznikom nudijo zadnje štiri delovne ure ženam prosto, da se lahko pripravijo na praznovanje. Upajo, da bodo moški tovideno raz-

meli in prispevali tovarišcam k lepšemu prazniku.

Poleg tega so se dogovorili še za konference krajevnih organizacij SZDL, kjer bi naj bili pomenki z ženskami o njihovi aktivnosti, o varstvu in zaščiti mater in otrok, o družbeni vzgoji, obenem bi pa na teh zborovanjih izvolili še delegate za občinsko konferenco, ki bo sredi aprila.

Nova šola v Sevnici

V sevniški občini poteka pouk v zgradbah, od katerih ima najstarejša še 230 let (na sliki). Zato je občinska skupščina sklenila zgraditi novo, sodobno šolo, v kateri bo tudi več svetlobe. Ogrodje, kot kaže slika, že stoji.

treba najprej zgraditi novo šolo. Tako je gradbeno podjetje Pionir iz Novega mesta do zaključka gradbene sezone »predelalo« nič manj kot 92 milijonov dinarjev in postavilo skelet (na sliki). Letos bodo z gradnjo nadaljevali, saj so

DROBNE IZ GRIZ

Minulo nedeljo je bila uspešna krvodajalska akcija, pri kateri je darovalo kri 67 darovalcev iz tega območja. Prizadeven odbor Rdečega križa je sicer zbral še večje število prijavitelcev, vendar se jih precej ni odzvalo. Med darovalci je bilo opaziti v glavnem le starejše osebe, premalo pa je bilo mladine, tudi kolektiv rudnika Zuhovčica bi se lahko bolje izkazal.

Za praznovo dneva žena, ki bo na predvečer praznika, se vse zadolžene organizacije marljivo pripravljajo. Bogat kulturni program bodo prikazale: mladinska organizacija, šola in Svoboda. Po praznovanju bodo žene tudi razvedrile na družabnem večeru v režiji ZVVI, saj je ta dan za mnoge edinstvena prilika v letu, da pridejo v družbo in se nekoliko povešejo ter pozabijo na vsakodnevne skrbi.

Na zadnjem zboru občanov je bil izvoljen odbor krajevnih skupnosti, pred nekaj dnevi pa se je bil odbor konstituiral. Za predsednika je bil izvoljen že večletni in poštovni predsednik KO tov. Jurak Anton. Krajevna skupnost si je zadala dokaj obširen program dela za to leto. Komunalnih problemov je veliko, vprašanje pa je finančno stanje, ker mnogih del ne bo mogoče (kljub izdatnemu prispevku občanov in pomoči gospodarskih organizacij) dokončno realizirati s skromnimi sredstvi. V programu dela je poudarek na urejanju cest, nadaljevanju vodovoda in cestne razsvetljave.

sredstva v višini 125 milijonov dinarjev zagotovljena. To bo prispevalo skupščina v Sevnici, medobčinski sklad za financiranje šolstva in komunalni banki. Za prihodnje leto bo potrebno še 100 milijonov, saj bo nova šola veljala preko 500 milijonov dinarjev. Kakor predvidevajo bo šola dograjena prihodnje leto, in če bodo dela potekala kot doslej, se prizadevanja ne bodo izjalovila in bodo učenci v šolskem letu 1965/66 obiskovali novo šolo. Ta bo imela 15 učilnic, 5 posebne učilnice, telovadnico, vse ostale potrebne prostore in seveda centralno ogrevanje.

Velenje peto mesto v Sloveniji

MODERNI POUK JEZIKOV

Pred dnevi so v velenjski delavski univerzi pričeli z intenzivnimi jezikovnimi tečaji. Štiri skupine tečajnikov že s slušalkami načenja prve »trde orehe« nemščine in angleščine pod vodstvom profesorice Vladke Langos iz zavoda za poučevanje jezikov v Celju.

Obiskali smo direktorja delavske univerze, Vlada Valenčaka, ki nam je zaupal, kakšno zanimanje vlada za te tečaje v Velenju.

Trenutno imamo štiri skupine začetnih tečajev. Prijavitelcev pa je bilo toliko, da smo jih za enkrat morali 30 odsloviti. Žal imamo premalo prostorov. V glavnem so slušatelji iz gospodarskih organizacij in sicer jih je največ iz rudnika lignita, termoelektrarne

Vse življenje

MED VINOGRADI

»Naš Virštanj je še pozimi lep,« je dejal upravnik vinogradniške enote kmetijske zadruge na Virštanju tovariš Albin JUG. Vse življenje je preživel med vinogradi, polnih 35 let. »Tu sem zrasel, saj se vem, ko ni bilo ceste, ki zdaj križa naš kraj. Če smo hoteli voziti sode, smo morali vpreči več pakal pa sem to, da imamo rov živine, da so zmogli pregariti globoko blato. Včedanes elektriko, da vozijo preko Virštanja avtobusi, da se naši otroci dnevno vozijo v lepo urejeno šolo v Podčetrtku. In Virštanj? Spremenil je svoje lice. Nekaj vinogradov je že obnovljenih, morali pa bi jih še več. Vse življenje sem delal tu, pred očmi se je spreminjal kraj, negoval sem vinsko trto in danes, ko odhajam, sem zadovoljen, ker je bilo vendar toliko napravljenege.«

Tovariš Jug je dosegel pokojnino, vendar s tem ni rečeno, da ne bo več delal. S srcem je med virštanjskimi vinogradi.

»Nisem več čisto zarav. Sladkorna me zdeluje, to pa je neprijetno. Zdravje je največ vredno. Upam, da bom s pokojnino, čeprav je skromna, že nekako. Otroci so zvečina preskrbljeni. Imamo jih kar precej: toliko da nimamo »desetega brata«. Pa je le šlo! Kolikor bom mogel, še bom delal, vendar je prišel čas za pokojnino.«

Toplo se je smehljaj, ko je gledal po zasneženem Virštanju. Pomlad prihaja in sredi vinogradov bodo vsak čas spet zavriskali delavci. Jugov oče bo spet med njimi, kot je to bil vse življenje. Ob delu se pomlajuje, v virštanjskih pobočjih je dosti njegovega znoja, zato ostaja tam, med prijaznimi virštanjskimi vinogradi in prijaznimi ljudmi. Da bi še le dolgo užival zaslužen pokojnino!

NOVICE IZ ŠTOR

Po več mesecih razprav in študij je te dni izšel predlog statuta štorske železarnice, kot priloga glasila štorske železarnice. Statut so dobili vsi člani kolektiva. Po desetih dneh bodo o njem razpravljali po vseh delovnih enotah. Statut so dobili tisti, ki so bolni in oni na odsluženju kadrovskega roka v JLA.

J. M.

V Železarni Štor so vsi člani kolektiva kolektivno zavarovani. V letu 1963 je 26. članom bila zplačana odškodnina v skupnem znesku nad milijon dinarjev.

Politične organizacije in krajevna skupnost v Štorah, bodo v petek zvečer v prosvetnem domu priredile praznovo dneva žena. Spored pripravljajo »Svoboda« in šolski otroci. Na programu bo koncert najmlajših tamburašev.

J. M.

SE JE ČAS!

DA SE NAROČITE NA »CELJSKI TEDNIK«

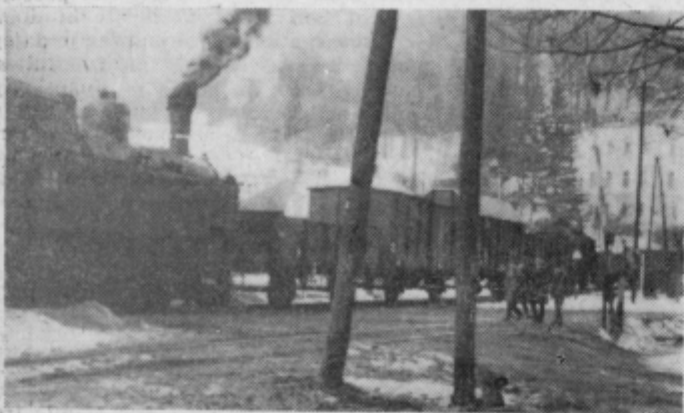
S tem, se boste uvrstili med naše naročnike, za katere bomo pripravili v drugi polovici marca veliko nagradno žrebanje.

Ne odlašajte več z naročilom, saj se bo morda prav vam nasmehnila sreča.

Številni in pestri dobitki v vrednosti 625.000 din čakajo na vas!

Uprava

VELIKO BO TREBA SPREMENITI

V Rogaški Slatini je slovito zdravilišče. Ves kraj bi moral z vsemi razmerami odsevati zdraviliško-turistično okolje. Letos slavi 500-let obstoja in vse kaže, da se je premalo napravilo. Večina so objekti stari, vendar Nova terapija, ki v ogrodju že stoji, kaže, da tudi staro zdravilišče dobiva sodobno lice. Veliko še bo potrebno

napraviti in spremeniti. Nove hotele, gostišča in ne nazadnje odstraniti železniški tir, ki teče skozi središče Rogaške Slatine. Na to so se gostje najbolj pritoževali. Zlasti pa kazi železniška proga, po kateri včasih puha vlak po sredi ceste. To bo sčasoma potrebno prestaviti, kar pa terja izdatna sredstva.

S. R.